

at jeg kan få hr. Keld Albrechtsen til at erkende det. Men alle seriøse, alle de, der har sat sig ind i materialet, alle de, der ikke har mere eller mindre skjulte politiske hensigter, ved, at det er sådan, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad der er modtaget af oplysninger, og hvad der er givet af svar i Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige, at jeg i den her sag har den ene ambition at få frem til befolkningen det grundlæggende problem, vi står med, nemlig at der er en regering, der påstår, at de oplysninger, som den fremlagde, både statsministeren og udenrigsministeren, for Folketinget og befolkningen, dengang man skulle træffe beslutningen om krigen, strider imod indholdet i det materiale, vi nu kender fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Og nu vil statsministeren heller ikke besvare spørgsmålet om, hvordan han kunne gå ud og sige, at det var på grund af tilknytning til terrorisme, altså Al-Qaeda, når vi jo ved – men der har statsministeren så godt nok ikke offentliggjort hele materialet – at der i efterretningstjenesten ingen dokumentation for nogen som helst forbindelse med Al-Qaeda lå. Er det ikke korrekt?

Nu skal vi selvfølgelig nok kigge efter selv, når vi får adgang til at se materialet, og tak for det, men jeg synes, at statsministeren i al anstændighed bør bekræfte, at der heller ikke på det punkt var gnist af dokumentation i rapporterne for det, som statsministeren sagde.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke føje mere til, hvad jeg allerede har svaret.

Jeg må sige, at når jeg hører det, som hr. Villy Søvndal siger, og det, hr. Keld Albrechtsen siger, og ser, hvordan hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvndal håndterer den her sag, så er der noget sørgmuntret over det. Det er der virkelig. Men der ikke fugls føde på den her sag. Det er der altså ikke. Det er kamp, som jeg sagde før, mod vind- og vejrmøller, ikkeeksisterende hære og modstandere. Den gamle historie om Don Quixote og Sancho Panza er en sød historie, og der er noget ædelt over de to skikkelser, men der er også noget sørgmuntret over dem.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, vi oplever en statsminister, som i den tid, jeg har oplevet statsministeren i rollen som

statsminister, aldrig nogen sinde har været så langt ude i tovene. Det må jeg sige.

Kl. 13.30

Når vi dokumenterer, fordi en flink Venstremand har offentliggjort nogle rapporter, vi ellers ikke havde indsigt i, at regeringen var vidende om, 1½ måned inden krigen startede, at krigen ville starte under alle omstændigheder med eller uden FN, og når vi så dokumenterer, at ministre her i salen har sagt, at man vil henholde sig ikke alene til FN-sporet, men til FN's Sikkerhedsråd – det har man sagt igen og igen, FN's Sikkerhedsråd – så er det, at der bare slet ingen overensstemmelse er mellem de to ting, medmindre man er både blind og døv.

Der oplever vi så en statsminister, der i dag, når det bliver påpeget, at der ikke er skygge af sammenhæng, nægter at svare og fortæller underlige, sjove anekdoter fra udlandet og sådan noget.

Men vi er ikke i underholdningsbranchen på den måde, må jeg sige til statsministeren. Det, vi er i gang med at afklare, er forholdet mellem sandhed og usandhed. Og statsministerens problem er, at han har talt usandt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er en ualmindelig grov påstand i betragtning af, at den kan modbevises af de papirer, der er lagt frem. Men jeg har det jo ikke ligesom hr. Keld Albrechtsen, at jeg forlanger en undskyldning, hver gang nogen siger noget, jeg er uenig i. Jeg er – altså i den henseende – ret ligeglad.

Hr. Villy Søvndal er velkommen til at påstå, hvad han vil, men den dag må komme, hvor selv hr. Villy Søvndal erkender faktum, som hr. Villy Søvndal kan sætte sig ind i ved at læse de papirer, som regeringen har offentliggjort, og deraf fremgår det krystalklart, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem de oplysninger, regeringen har modtaget fra efterretningstjenesten, og de svar, der er givet her i Folketinget.

Hr. Villy Søvndal bryder sig ikke om det, fordi det ødelægger hr. Villy Søvndals sag. Det ved jeg godt, men det er kendsgerningerne. Og derfor synes jeg ærlig talt, at hr. Villy Søvndal måske i egen interesse burde moderere sin sprogbrug noget.

Hermed sluttede spørgsmålet.